

tikken. Karakteristikken er ikke helt forkert. Lad mig derfor fremdrage ét punkt, som man burde diskutere.

Det drejer sig om forholdet mellem menneskerettigheder og ytringsfrihed på den ene side og økonomiske interesser på den anden side. Der har været en række udmærkede betragtninger om humanisme og racisme i både statsministerens åbningstale og også i hr. Torben Lunds ordførertale tidligere i dag. Men det er også en humanistisk tilgang, man skal have, når man diskuterer forholdene i andre lande.

Vi finder det ærlig talt en smule dobbeltmoralisk, når regeringen på den ene side hylder en række moralske principper om menneskerettigheder og ytringsfrihed og på den anden side uden at blinke tillader, at der er et nært økonomisk samkvem med en række lande, der groft overtræder helt grundlæggende principper.

Et eksempel er det iranske præstestyre. Der er tale om et barbarisk og middelalderligt styre, der overtræder alle menneskerettigheder. Jeg ved godt, at regeringen har fordømt det iranske præstestyre, men var det så ikke på tide, at man begyndte at diskutere, om der er sammenhæng i tingene, når vi samtidig tillader, at vi holder styret i live gennem en ganske omfattende dansk landbrugseksport? Burde det ikke inddrages?

Tilsvarende med Kina. I Kina har man et benhårdt, udemokratisk styre, der dagligt træder på almindelige menneskerettigheder. Alligevel er Kina jo blevet det helt store dyr i åbenbaringen med hensyn til dansk erhvervsliv og erhvervsinteresser. Var det ikke på tide, at man begyndte at inddrage en sammenhæng mellem de meget fine skåltaler, man fører ved festlige lejligheder, om menneskerettigheder og ytringsfrihed, mens man på den anden side helt skamløst på det økonomiske område går ind og støtter regimer, der står for det stik modsatte og overtræder alle menneskerettigheder?

Jeg synes, der burde kunne findes en god lejlighed til, at man på et tidspunkt her i Folketinget fik en mere dybtgående diskussion af de spørgsmål. Vi synes faktisk ikke, det er rimeligt, at man bliver ved med denne dobbeltmoraliske politik, og vi vil godt lige gøre opmærksom på, at der udmærket kan være perspektiv i, at man satsede mere på menneskerettigheder. Det gjorde man jo omkring Sydafrika. Der støttede man en handelsbojkot i forhold til Sydafrika. Når Danmark gjorde det så konsekvent, er det jo en af hovedårsagerne til, at vi i dag har et godt navn i Sydafrika.

Tror man på, at det iranske præstestyre vil sidde i al evighed? Tror man på, at demokratiet i al evighed kan undertrykkes i Kina? Ville det ikke som i Sydafrika være en idé, at man sagde, at vi har nogle principper om demokratisk udvikling, og så gik ind og kraftigere støttede den opposition, der er i de pågældende lande, så vi i hvert fald ikke holder liv i dybt udemokratiske regimer?

Kim Behnke (FP):

Forud for det netop afviklede folketingsvalg gjorde vi os i Fremskridtspartiet nogle meget dybtgående overvejelser. Vi vurderede, hvilke politiske muligheder en ny sammensætning af Folketinget ville byde på. Vi gjorde os – som det eneste parti i Folketinget i dansk politik nogen sinde – den anstrengelse at få skrevet sammen, hvad et forhåbentlig kommende flertal af partier kunne blive enige om. Det udmøntede sig i en publikation, som, hvis vi havde villet tjene penge på den, havde gjort os rige i dag, nemlig årets bestseller, bogen »100 gode grunde til et VKZ-flertal«.

Vi oplevede, at det var muligt at få skabt en helt ny debat i dansk politik, nemlig en debat mellem, hvorvidt man blot skal videreføre den traditionelle socialdemokratiske politik i Danmark, eller om man skal have politisk mod til at sætte en ny dagsorden. Uanset hvor i Danmark vi henvendte os til befolkningen, var der selvfølgelig delte meninger. Det var ikke alle, der sympatiserede med indholdet, men selve projektet, det at være ærlig og gå ud forud for et valg og fortælle, hvad det er, man vil, det var noget nyt. Det oplevede de fleste vælgere som noget befriende.

For netop i en valgkamp er der jo en tendens til, at de politiske partier og de enkelte kandidater er grænseløse i deres løfter over for vælgerbefolkningen, og når så parlamentet er blevet sammensat, ja, så skal man lede længe efter at se de konkrete resultater af de mange løfter. Her var der altså noget ganske nyt, nemlig at et politisk parti gik ud før valget og lagde klare rammer for det politiske arbejde, der også skal gøres efter valget, og netop derfor vil Folketingets partier komme til at opleve det således, at det fundament, der blev etableret i form af de 100 gode grunde til et VKZ-flertal, ikke bare var en markering over for vælgerne forud for valget. Det vil også være den politiske dagsorden for Fremskridtspartiet her i Folketinget efter valget.